

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 listopada 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej miesięczne podstawy wymiaru składek G. J. wynoszą na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne tj. emerytalne, rentowe i wypadkowe i Fundusz Pracy za miesiąc wrzesień 2010 roku po 1510,08 zł, za miesiąc październik 2010 roku po 1887,60 zł. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż za miesiące wrzesień i październik 2010 roku G. J. rozliczył składki od nieprawidłowej podstawy wymiaru tj. za miesiąc wrzesień 2010 roku od podstawy 1447,16 zł a za miesiąc październik od podstawy 121,78 zł. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia dokumentów rozliczeniowych korygujących uwzględniających podstawy wymiaru należnych składek wskazanych w decyzji. Ponadto w uzasadnieniu decyzji wskazano, iż pismem z dnia 16 października 2015 roku wnioskodawca został poinformowany o wszczęciu i zakończeniu postępowania wyjaśniającego w celu ustalenia prawidłowych podstaw wymiaru składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w miesiącach wrześniu i październiku 2010 roku / decyzja w aktach ZUS/.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 2 grudnia 2015 roku wniósł wnioskodawca. Wskazał, iż zapłacił wszystkie należne składki w listopadzie 2013 roku. Na potwierdzenie tego otrzymał również zaświadczenia o niezaleganiu w dniu 22 listopada 2013 roku, 28 maja 2015 roku i 27 lipca 2015 roku / odwołanie k- 2/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, iż wnioskodawca korzystał z zasiłku chorobowego w dniach od 24 września do 29 września 2010 roku. Prawomocną decyzją z dnia 24 listopada 2010 roku odmówiono wnioskodawcy prawa do wypłaty zasiłku chorobowego za okres do 30 września 2010 roku do dnia 29 października 2010 roku z uwagi na wykorzystanie 182 dni zasiłku chorobowego. Wobec powyższego wnioskodawca nie nabył prawa do pomniejszenia najniższej podstawy składek na ubezpieczenie społeczne za wrzesień i październik 2010 roku zgodnie z art. 18.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wnioskodawca jako płatnik składek nie skorygował złożonych deklaracji rozliczeniowych za miesiące wrzesień i październik 2010 roku i rozliczył składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy od nieprawidłowej podstawy – za miesiąc wrzesień 1447,16 zł a za miesiąc październik od podstawy w kwocie 121,78 zł / odpowiedź na odwołanie k- 6-7/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca G. J. prowadził w 2010 roku pozarolniczą działalność gospodarczą . / niesporne/.

Decyzją z dnia 24 listopada 2010 roku ZUS I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 września 2010 roku do 29 października 2010 roku i nadal za cały okres nieprzerwanej niezdolności do pracy z uwagi na wyczerpanie 182 dniowego okresu zasiłkowego / decyzja w aktach ZUS, okoliczność niesporna/.

Pismem z dnia 16 października 2015 roku organ rentowy powiadomił wnioskodawcę o wszczęciu i zakończeniu posiedzenia administracyjnego w celu ustalenia prawidłowych podstaw wymiaru składek z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w miesiącach wrześniu i październiku 2010 roku. W piśmie powiadomiono wnioskodawcę, iż z dokumentów znajdujących się w organie rentowych (deklaracjach rozliczeniowych) podstawy wymiaru składek zostały proporcjonalnie pomniejszone / pismo w aktach ZUS/.

Pismem z dnia 21 listopada 2013 roku organ rentowy poinformował Naczelnika I Urzędu Skarbowego dla (...), że wnioskodawca uregulował należności objęte tytułami wykonawczymi od (...) do (...) dokonując wpłaty w dniu 18 listopada 2013 roku na rachunek centralny ZUS / pismo w aktach ZUS/.

Pismem z dnia 10 listopada 2015 roku wnioskodawca powiadomił organ rentowy, że wszystkie zaległe składki opłacił wraz z odsetkami w listopadzie 2013 roku. Otrzymał w związku z tym w listopadzie 2013 roku, maju 2014 roku i lipcu 2015 roku zaświadczenia o niezaleganiu / pismo wnioskodawcy w aktach ZUS/.

W dniu 16 listopada 2015 roku organ rentowy ustalił, że wydane wnioskodawcy zaświadczenia o niezaleganiu zostały wygenerowane w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach ZUS, które były zaksięgowane na koncie ubezpieczonego w dniu wystawienia zaświadczeń / pismo w aktach ZUS/. Pismem z dnia 16 listopada 2015 roku o fakcie tym powiadomiono wnioskodawcę / pismo w aktach ZUS/.

Na koncie wnioskodawcy na dzień 25 maja 2016 roku były zaewidencjonowane deklaracje rozliczeniowe ZUS DRA za miesiące wrzesień 2010 roku i październik 2010 roku z których wynikają pomniejszone podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy w kwotach 1447,16zł i 121,78zł /deklaracje k- 17-20 akt/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy w tym aktach ZUS.

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

W ocenie Sądu wydana w sprawie decyzja jest prawidłowa i odpowiada prawu.

Przede wszystkim wyjaśnienia wymaga okoliczność, że sporna decyzja dotyczy określenia przez organ rentowy podstaw wymiaru składek za miesiące wrzesień i październik 2010 roku. W ocenie Sądu jest okolicznością niesporną w sprawie, iż wnioskodawca dokonał wpłat z tytułu zaległości składkowych na zbiorcze konto ZUS w listopadzie 2013 roku o czym organ rentowy powiadomił Naczelnika I Urzędu Skarbowego pismem z dnia 21 listopada 2013 roku. Nie mniej jednak na dzień 25 maja 2016 roku w dokumentach zaewidencjonowanych w ZUS nadal figurowały deklaracje rozliczeniowe za miesiące wrzesień i październik 2010 roku z pomniejszonymi nieprawidłowo podstawami wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy. Wskazać należy, że sam wnioskodawca przyznał podczas rozprawy w dniu 18 października 2016 roku, że nikt nie prosił go o skorygowanie spornych deklaracji jak osobiście był w ZUS zapłacić zaległości składkowe wraz z odsetkami (oświadczenie wnioskodawcy podczas rozprawy 00:17:44 CD k-24). Z powyższego wynika, że deklaracje za miesiące wrzesień i październik 2010 roku nie zostały skorygowane przez wnioskodawcę.

Nie ulega wątpliwości Sadu, iż w świetle art. 18.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r poz. 121 ze zm.) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art.18 .9 i 10 powyższej ustawy kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, jeżeli za ten okres ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku chorobowego. W przypadku braku prawa do przyznania świadczenia osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zobowiązana jest do rozliczania i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy.

Prawomocną decyzją z dnia 24 listopada 2010 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego od 30 września 2010 roku do 29 października 2010 roku i nadal wobec wyczerpania zasiłku chorobowego w wymiarze 182 dni. Tak więc w świetle powyższych przepisów wnioskodawca nie miał prawa do proporcjonalnego pomniejszenia należnej składki na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy .

Zaskarżoną decyzją organ rentowy podstawy wymiaru składki określił od prawidłowych kwot, niepomniejszonych proporcjonalnie za okres od 30 września 2010 roku.

Zgodnie z treścią art.20.1 powyższej ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 tego artykułu .

Zgodnie z treścią przepisu art.104 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.04.2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. 2008 roku nr 69 poz.415 ze zm.) obowiązkowe składki na Fundusz pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowego w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Za miesiące wrzesień i październik 2010 roku stopy procentowe składek na ubezpieczenie społeczne wynosiło : 19,52 % na ubezpieczenie emerytalne, 6% na ubezpieczenie rentowe, 1,67% na ubezpieczenie na ubezpieczenie wypadkowe oraz 2,45% na Fundusz Pracy.

W świetle powyższych przepisów nie ulega wątpliwości ,że brak skorygowania przez wnioskodawcę nieprawidłowo złożonych deklaracji za wrzesień i październik 2010 roku spowodował konieczność wydania spornej decyzji , w której organ rentowy **tylko** określił prawidłowe podstawy wymiaru składek za miesiące wrzesień i październik 2010 roku natomiast nie określił żadnych zaległości wobec organu rentowego.

Celem wyjaśnienia wskazać należy ,iż organ rentowy prawidłowo wydawał w oparciu o zaewidencjonowane dokumenty zaświadczenia o niezaleganiu z opłaceniem składek bowiem są one generowane automatycznie w oparciu o złożone deklaracje rozliczeniowe. A zatem do momentu skorygowania deklaracji nieprawidłowa deklaracja stanowi podstawę do wydania zaświadczenia. Deklaracja „nieprawidłowa” może być skorygowana przez samego ubezpieczonego (czego nie uczynił wnioskodawca) lub przez organ w oparciu o prawomocną decyzję ZUS dotyczącą prawidłowych podstaw wymiaru składek. W tym miejscu nasuwa się refleksja ,iż organ rentowy w sposób bardziej przystępny i wyczerpujący powinien udzielać informacji i pouczeń osobom ubezpieczonym, co bezsprzecznie przyczyniłoby się do uniknięcia wielu nieporozumień i niejasności. Podnieść również należy ,iż wnioskodawca może w każdym czasie zwrócić się do organu rentowego o rozliczenie jego konta w ZUS-ie, celem wiarygodnego ustalenia na piśmie czy zalega z płatnością składek ale również czy na jego koncie nie powstała nadpłata.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. ponieważ wydana w sprawie decyzja jest prawidłowa.